

Franken advocaten

www.frankenadvocaten.eu

- Projectontwikkelingsovereenkomsten • GIW-procedures • Huurrecht bedrijfs- en woonruimte • Erfpacht, erfdienstbaarheden, opstal- en appartementsrechten • PPS • Aanbestedingsrecht • Staatssteun • Grondbeleid • Structuurvisies, bestemmingsplannen en ontheffingen • Bouw-, aanleg-, gebruiks-, en monumentenvergunningen
- Milieuvergunningen, meldingen en nadere eisen • Bodemverontreiniging, sanering en kostenverhaal

Bestuursrecht

Procederen met advocaat blijkt succesvoller

Dat blijkt althans uit een recent [onderzoek](#) van het Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatiecentrum van het ministerie van Veiligheid en Justitie. Doel van het onderzoek was het ontwikkelen van een methode om meetbare data te verzamelen van de cijfermatige stand van zaken van het hoger beroep in bestuursrechtelijke zaken. Daarbij ging het naast bijvoorbeeld sociale zekerheid en ambtenarenzaken ook om ruimtelijk bestuursrecht.

Het onderzoek spitste zich toe op aselect gekozen dossiers die in 2010 bij onder meer de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de "Afdeling") zijn ingestroomd. Met dat jaartal kon er vanuit gegaan worden dat de zaken inmiddels tot een eind zijn gekomen.

Vervolgens beantwoordt het onderzoek een aantal prangende vragen. Allereerst: hoeveel hoger beroepen worden (gedeeltelijk) gegrond verklaard? Dat blijkt gemiddeld genomen zo'n 1/3 te zijn; bij de Afdeling is dat 23%. Interessant hierbij is dat naar verluidt in zo'n 1/3

van de beroepszaken hoger beroep wordt ingesteld. Helaas kan en wordt geen inzicht gegeven of het bij de gegronde hoger beroepen gaat om herstelbare en/of formele gebreken. In ieder geval is wel duidelijk dat de zaak vervolgens in 80% van de gevallen door de hoger beroepsrechter zelf

wordt afgedaan. Niet duidelijk is voorts echter hoe vaak rechtsgevolgen in stand worden gelaten.

Vervolgens is bekeken wat de reden is voor de gegronde hoger beroepen. Dat blijkt in ruim 80% een andere waardering van feiten. Dus niet bijvoorbeeld een andere beantwoording van rechtsvragen of

uitleg van rechtsregels (slechts 5%). Dit laatste gegeven noopt dus weinig tot inschakeling van een advocaat of professioneel gemachtigde. Toch gebeurt dat in (hoger) beroep in ruim 2/3 van de gevallen. Zinloos (b)lijkt dat evenwel allerminst: bij zaken die in hoger beroep gegrond zijn bevonden was in 63% sprake van professionele rechtsbijstandverlener.

Tegenover deze laatste constatering staat wel dat zaken met een professioneel gemachtigde significant langer duren dan zaken zonder zo'n gemachtigde. Maar, zo haast het rapport op te merken, die samenhang bewijst allerminst een causaal verband.

Conclusie over correctie relativiteitsvereiste

Op 2 december jl. [concludeerde](#) Advocaat-Generaal Widdershoven tot een minder strenge toepassing van het sinds 2013 geldende relativiteitsvereiste als het gaat om concurrenten. In het onderhavige geval ging het om de vestiging van een nieuwe bouwmarkt waartegen Praxis bezwaren had.

Eén van die bezwaren hield in dat de vestiging van die nieuwe bouwmarkt strijdig was met milieu- en veiligheidsnormen vanwege bepaalde nabij gelegen bedrijven. Dat zijn echter normen die niet geschreven zijn ter bescherming van, in dit geval, Praxis. Praxis had er niet zelf last van (bedrijfsbelang) maar 'slechts' als concurrent. Op grond van het zogenaamde relativiteitsbeginsel kan Praxis daarop dan ook geen beroep doen.

In het civiele recht geldt bij onrechtmatig handelen dit relativiteitsvereiste eveneens. Maar daarop bestaat al lang een uitzondering: indien sprake is van

concurrentievervalsing door het niet-naleven van wettelijke regels is dat ook onrechtmatig ten opzichte van een concurrent, die de regels wel naleeft.

De onderhavige conclusie betoogt om het voorgaande principe in het bestuursrecht te laten door werken door middel van het gelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. Toepassing van beide beginselen luistert evenwel nauw: bij het vertrouwensbeginsel moet het gaan om concrete verwachting van een bevoegde instantie ten aanzien van een concreet beschermingsniveau. Want: *"Burgers kunnen zich niet in algemene zin beroepen op het*

vertrouwen dat wettelijke regels worden nageleefd".

Ook bij het gelijkheidsbeginsel dient het nodige aangevoerd te worden: de vergelijkbare situatie, de daadwerkelijke benadeling en de betreffende regels waaraan niet voldaan wordt.

Enigszins ten overvloede wordt voorts geconcludeerd dat onverkorte toepassing van het relativiteitsbeginsel niettemin niet in strijdig is met Europees recht. Anderzijds wordt wel geconstateerd dat onverkorte toepassing van het beginsel tot gevolg heeft *"dat een mogelijk onrechtmatig besluit deel blijft uitmaken van de*

rechtsorde” en bovendien “het
fundamentele recht op toegang tot de

rechter beperkt”

Mag gemeente bij geleden planschade een tegemoetkoming in natura toekennen?

In een [recente uitspraak](#) heeft de hoogste bestuursrechter van het land, de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: “Afdeling”) deze vraag beantwoord. De feiten van deze kwestie waren als volgt.

Op 30 juni 2008 heeft de eigenaar van een woning met inpandig herenkapsalon en daarbij gevestigd autoschadeherstelbedrijf verzocht om tegemoetkoming in de schade die hij stelt te hebben geleden als gevolg van een nieuw bestemmingsplan. Het nieuwe bestemmingsplan heeft het mogelijk gemaakt op het naastgelegen perceel bebouwing met gemengde bestemming te realiseren. Volgens de eigenaar heeft dit geleid tot inkomstenverlies voor het autoschadeherstelbedrijf door een inperking van de mogelijkheden tot uitoefening van zijn bedrijf vanwege de geurnormen uit het Activiteitenbesluit, tot verslechterde parkeermogelijkheden voor de herenkapsalon alsmede tot waardevermindering van zijn eigendommen door vermindering van uitzicht en privacy.

De gemeente heeft dit verzoek ter advisering voorgelegd aan de Stichting Adviesbureau Onroerende Zaken. Deze heeft in een advies geconcludeerd dat de eigenaar door de planologische wijziging voor het

autoschadeherstelbedrijf inkomensschade van € 106.700,- lijdt. Dit vanwege het feit dat door de bestemmingsplanwijziging een aantal woningen op kortere afstand van het autoschadeherstelbedrijf worden gebouwd waardoor het bedrijf niet langer aan de geurnormen uit het Activiteitenbesluit voldoet. Hiervoor dient de eigenaar voorzieningen te treffen.

Vervolgens heeft de gemeente aan de eigenaar voor de geleden planschade in de vorm van inkomensschade een tegemoetkoming in natura toegekend door planologisch medewerking te verlenen aan het verhogen van de schoorsteen van het autoschadeherstelbedrijf (teneinde te voldoen aan de geldende geurnormen) en de daarmee gepaard gaande kosten voor rekening van de gemeente te laten komen. Verder heeft de gemeente voor de geleden vermogensschade aan de eigenaar een tegemoetkoming in planschade van € 5.000,- toegekend.

De eigenaar kan zich niet vinden in dit besluit. Hij is van mening dat de gemeente aan hem geen

schadevergoeding in natura mocht geven en dat in plaats daarvan een planschadevergoeding van € 106.700,- aan hem had moeten worden toegekend voor het aanbrengen van luchtfilters om aan de geurnormen van het Activiteitenbesluit te voldoen.

Nadat de eigenaar tevergeefs bezwaar had gemaakt en beroep had ingesteld tegen dit besluit, heeft hij hoger beroep ingesteld. Daarover heeft de Afdeling als volgt geoordeeld.

Onder verwijzing naar een [eerdere uitspraak](#) overweegt de Afdeling dat artikel 49 WRO (de grondslag voor vergoeding van planschade in de oude Wet Ruimtelijke Ordening; geldig tot en met 30 juni 2008) compensatie in natura niet uitsluit, in welk geval schadevergoeding in geld achterwege kan blijven, omdat vergoeding van de schade anderszins is verzekerd. De voorkeur van degene die schade lijdt voor een bepaalde wijze van compensatie is, in tegenstelling tot de eigenaar meent, daarbij niet doorslaggevend.

Vervolg Bestuursrecht

In dit geval moet het autoschadeherstelbedrijf van de eigenaar na de bouw van de woningen voldoen aan de geurnormen van het Activiteitenbesluit. Dit kan door luchtfilters maar ook door middel van het verhogen van de schoorsteen. De gemeente mag bij het vergoeden van de schade uitgaan van de wijze die de laagste kosten met zich meebrengt.

De Afdeling overweegt dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat de gemeente mocht volstaan met een schadevergoeding in natura. Door het verlenen van planologische medewerking aan het verhogen van de schoorsteen wordt de eigenaar in een vergelijkbare positie gebracht als wanneer de wijziging van het planologische regime wordt weggedacht, omdat het schadeherstelbedrijf daarmee, net als

voorheen, voldoet aan de geurnormen van het Activiteitenbesluit. Voorts is met de aan het besluit gedane toevoeging, dat de bedrijfskosten als gevolg van het tijdelijk niet kunnen gebruiken van de gedeelten van de bedrijfsruimte, voorzien in een vergoeding van de schade die kan ontstaan doordat de installatie van de schoorsteen langer duurt dan voorzien.

Verder heeft de rechtbank volgens de Afdeling terecht geoordeeld dat concreet zicht op legalisatie bestaat, nu de gemeente voornemens is positief op de vergunningaanvraag te beslissen. De Afdeling geeft verder aan dat de eigenaar kan worden toegegeven dat het, gezien de planologische procedures die daarvoor moeten worden gevoerd, op voorhand niet geheel zeker is of de schoorsteen planologisch gezien kan

worden gerealiseerd. De gemeente heeft onder meer toegezegd dat indien compensatie in natura niet mogelijk zal blijken te zijn om redenen buiten de macht van de eigenaar, alsnog zal worden overgaan tot betaling van schadevergoeding ter hoogte van € 106.700,-. Voorts draagt de gemeente het risico indien na aanvang van de bouw blijkt dat deze niet planologisch mogelijk kan worden gemaakt en de schoorsteen niet kan worden gehandhaafd. Daarvan zegt de Afdeling dat met deze toezegging de onzekerheid over de planologische procedures voldoende is ondervangen.

De Afdeling verklaart het hoger beroep van de eigenaar ongegrond. De eigenaar zal aldus genoeg moeten nemen met de tegemoetkoming in natura.

Nieuwsflits

... Het gerechtshof Amsterdam onlangs het verzoek van de verliezende Brabantse bakker om getuigenverhoren te laten plaatsvinden om aan te kunnen tonen dat duidelijk was dat hij zich had vergist toen hij tijdens het RTL 4 programma Postcode Loterij Miljoenjacht op de rode knop had gedrukt en een bedrag van € 5.000.000,- misliep, waarover wij u exact een jaar geleden berichtten, heeft toegewezen...

Wij wensen u hele goede feestdagen en een gelukkig 2016 toe!